

KOMÁROM és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik vasárnap reggel.
Előfizetési ár:
Helyben: Vidéken:
Egész évre . . . 4 korona | Egész évre 5 K 20 fill.
Fél évre . . . 2 " | Fél évre . . . 2 " 60 "
Negyed évre . . . 1 " | Negyed évre 1 " 30 "
Egyes szám ára 12 fillér.

HIRDETÉSEKET
jutányosan számítva a kiadóhivatal vesz fel.
Apró hirdetések egyszeri közlése 10 szóig 30 fillér. —
Minden további szó 2 fillérrel több. — Nyilvántartási közle-
mények jutányos díjazás mellett közöltetnek.

Szerkesztőség:
== Pandató-utca 680. szám. ==
Kiadóhivatal:
"Pannonia" könyvkereskedés
Baross-utca 74. szám.
— Kéziratokat nem adunk vissza. —

II. évfolyam

1905. augusztus hó 6.

31-ik szám.

A vármegye ellentállása.

Sziklavárként áll a vármegye ma is, mint az ezer éves alkotmány véd-bástyája és hiven, éber szemekkel örökösök a nemzet véren szerzett jogai felett. Tatar csordák pusztítása, Török hordák nehéz igája, évszázadok küzdelmei és szenvedései, önön fiainak léhasága, gyáva haszonlesők ravasz fondorlatai, képmutató farizeusok csábitása, lelketlen kufárok ármánykodása megtörni nem tudta, összefort köveit semmiféle erő, semmiféle hatalom meg nem bonthatta.

Nagyon sokszor elhúzták már felette a lélekharangot, megdöngették falait, aláásták gránit oszlopaikat, szégyent és gyalázatot szórtak rá, de a rombolás erejének, az enyészet hosszú folyamatának mindannyiszor ellent állott.

A mikor válságos idők felhői tornyosultak felettünk és veszély fenyegette alkotmányos életünket, a nemzeti eszmék zászlója újra és újra fellobog a sziklavarak ormán s a magyar közélet harcossai önfeláldozó hősiséggel állanak őrt az ország törvényei előtt, hogy a magyar társadalomba bizalmat keltsenek a jobb jövő iránt és ébren tartásák a nemzeti öntudatot.

A nagy társadalmi átalakulások folyamata közben a közügyek munkálása iránt táplált lanya érdeklődés, a nemzeti eszmék iránt való lelkesedés hiánya s a közélet teréről való visszavonulás és a rideg közönyösség sokszor a legnagyobb aggodalommal töltött el bennünket s nem egyszer szégyenkezve kellett néznünk, miként hanyatlik a vármegye közönségének ereje. A közélet romlottsága teljesen elzsibbasztotta az idegeket, a tevékenységre való hajlam csaknem kiveszett az emberekből és a lemondásnak oly jelenségeivel találkozunk, hogy már azt a reményt is elvesztettük, hogy önkormányzatunkba még visszatér a cselekvésnek némi vágyakozása.

De mégis bizalommal, csüggedés nélkül tekintettünk a jövőbe, mert hiszen nagy időkben mindenkor dicsőséggel vívta meg a magyar társadalom azt a harcot, a melyet az igazság diadalra jutásáért századokon át folytatott, a melynek kivívásáért türt, szenvedett, vagyont áldozott, martir halált szenvedett. És nem csalódtunk! . . .

Az ősi jó hírnevére büszke vármegye hivatásának tudatára ébredt, hogy tanuságot tegyen az alkotmányhoz való szilárd ragaszkodásáról; mint a mikor a rendek felvonultak, hogy örökösök a nemzet jogai és szabadsága felett.

Komáromvármegye közönsége lelkesedéssel, egy szívvvel és lélekkel sorakozott a szerdán megtartott közgyűlésen a nemzet jogainak védelmére. Örömmel és büszkeséggel láttuk a lelkesedésnek azt a kiolthatlan tüzet, a mely honfi szívekbe fellobogott. Szinte csodálatos erővel ragadta magával az embereket a vármegye közönségének lelkesedése a midőn féltékenyen örökösök a felett, hogy a nemzeti jogok semmi sérelmet ne szenvedjenek s még a látszatát is elkerülje annak, hogy jogait érinteni is engedte volna. A komoly higgadtságnak, az öntudatos elhatározásnak oly jeleit adta a vármegye közönsége, a milyenre csak nagy időkben higgadt férfiak képesek, a kiknek keblét nagy nemzeti eszmék hevitik s nemes gondolatok vezérlik lépésüket.

Oly fenséges módon jött össze a vármegye közönsége, a hogyan rég nem jelent meg. Csaknem teljes számban együtt volt a vármegye közönsége, mint a mikor két taborra oszolva szokott megütközni; most is sokan azt gondolták, hogy elvi eltérések támadnak a törvényhatóság közgyűlésén és erős összeütközések színterévé válik önkormányzatunk körül sánczolt mezősége; mert hiszen a tapasztalatok s az utóbbi idők eseményei csak arról tanuskodtak, hogy a közszellem megnyilatkozása elől az utat elzárták s a vármegye független gondolkozását hamis jelszavakkal és mesterséges eszközökkel elnyomni iparkodtak. Ámde mindenki kellemesen csalódott; a vármegye közönsége egy taborba gyűlt, a válaszfalak ledőltek, a vármegye jó szelleme feltámadt s a nemzeti aspirációk egyaránt megragadták a lelkeket. Komárom vármegye történetének nagy eseményéhez egy oly lapot fűzött, a melyre a későbbi kor is büszkeséggel tekinthet és a nemzeti törekvésekhez minden időkben erőt merithet.

A nemzeti ellentállás iránt megindult országos mozgalom tette hívta vármegyénket is és a szerdai közgyűlésen igaz lelkesedéssel, az alkotmány

védelmére állt s a hazaszeretet szent hevétől áthatva sorakozott abba a táborba, a mely a nemzet jogainak megvédését tűzte ki céljául.

A közgyűlés egyhangulag fogadta el Kálmán Rudolfnak, lapunkban már közölt indítványát, a mely szerint a Fejérvary kormány iránt bizalmatlansággal viseltetik és az összes községek előljáróságait eltiltja attól, hogy az önkéntesen jelentkező adófizetők adóját átvegyék s az önkéntesen jelentkező hadkötelesek besorozásánál bármily módon közreműködjenek. Az indítvány ellen egyetlen hang sem emelkedett s azt kitörő lelkesedéssel fogadta el a közgyűlés egyuttal kimondta, hogy e határozata azonnal életbe lép és végrehajtandó.

A milyen nagy érdeklődéssel tekintett városunk és vármegyénk közönsége a közgyűlés elé, époly örömet okozott minden felé a rendkívül népes közgyűlésnek egyhangu határozata. Az arcokon a megelégedés jól eső érzése tükröződött vissza és azt az izgalmat, a mely előzőleg fogva tartotta a kedélyeket az öröm váltotta fel.

Nagy idők képe elevenedett fel előttünk az e hó 27-én megtartott vármegyei rendkívüli közgyűlésen. A bizottsági tagok csaknem teljes számban jelentek meg, a vármegye terme zsufolásig megtelt s szokatlanul szép látványt nyújtott az az élénkség, a mellyel a megnyitás elé néztek. A középső karzatot előkelő hölgyközönség foglalta el, a többi karzatokat szintén zsufolásig töltötte meg a közönség, mindenki nagy várakozással tekintett a következő pillanatok elé.

Sárközy Aurél főispán szívélyesen üdvözölte a megjelent bizottsági tagokat, egyben jelezte, hogy a közgyűlést többek óhajára hívta össze, mielőtt azonban a tárgyszózat megvitatásába bocsátkozna a nemzetet ért veszteségről és gyászról emlékezik meg s ama kegyeletnek óhajt kifejezést adni, a mely József főherczeg elhunytá felett a szíveket betölti. Hogy ki volt József főherczeg, azt magyar embernek felesleges elmondani, ő, a ki személyesen ismerte és családjá körében időzött, tudja, hogy miként érzett a nemzet és haza iránt s mennyire össze volt vele forrva. Midőn róla megemlékezik kötelességet teljesít, indítványozza tehát, hogy a vármegye közönsége József főherczeg emlékét s elhunytá feletti fájdalmát jegyzőkönyvében örökítse meg s gyászoló özvegyéhez és József

főherceghez részvétiratot intézzen. Az indítvány egyhangú helyesléssel fogadtatott el.

Mielőtt áttérne a tárgysorozatra bejelentti, hogy a kormányváltással ő is mint a többi főispán beadta lemondását. A minister azonban biztosította, hogy törvényesen fog kormányozni (Thaly: a ministerium maga is törvénytelen) ezért megtartotta főispáni állását. A törvényhatóság ismerheti őt és nem tételezi fel róla, hogyha akár a kormány, akár más törvénytelenéget követelne tőle, azt teljesítené. Addig, míg azt látja, hogy a kormány azon az uton halad, a mely törvényes, addig megmarad a helyén. Arra kéri a bizottságot a mire a minister is kérte, hogy igyekezzenek a pártokat jó egyetértésre hangolni és a kibontakozást elősegíteni. Ne keserítsék el a kedélyeket, hanem higgadt megfontolással a nemzeti aspirációk hangsúlyozásával hassanak a kibékülésre. Ezzel a közgyűlést megnyitja.

Thaly Ferencz: Nem szándékozott az elnöki bevezetéshez megjegyzést fűzni, de ha a főispáni előbeszédként elmondottakat tudomásul vétetni akarja, hogy ezzel mintegy a kormány törvényességét mondassa ki, ez ellen tiltakozik. Azon véleményének ad kifejezést, hogy a kik a kormány bizalmi emberei, azok administratorok. Á felszólalást a közgyűlés éljenzéssel és helyesléssel kísérte.

Sárközy Aurél nyomban válaszolt s kijelentette, hogy határozatot provokálni nem akar, de szent meggyőződése, hogy azon a helyen törvényesen van. A mig nem látja, hogy a kormány törvénytelenül jár el, vissza nem lép és megmarad a helyén.

Áttért ezután a közgyűlés a tárgysorozatra s Asztalos Béla főjegyző nagy figyelem között olvasta fel az állandó választmány javaslatát, a mely Kálmán Rudolf ismert indítványát foglalta magában csekély módosítással.

Kálmán Rudolf állott fel a javaslat módosításának indokolására. Szükségesnek tartja, hogy a közgyűlés mondja ki, hogy a vár-

megye törvényhatósága augusztus 22-én közgyűlést tart és annak napirendjét megállapítja, miután a közgyűlési szabályzatban az összehívásra rendelkezés nem foglaltatik és így a közgyűlés összehívása a főispán belátásától függene, ez tehát ne a főispán kezére és jó akaratára bizassék. Előadja továbbá, hogy az ő hozzájárulásával hagyatott ki a javaslatból a „beszolgáltatás” szó, miután az önkéntesen fizetni szándékolt adók elfogadása megtiltatott, a beszolgáltatás tárgyalanná vált; továbbá a póttartalékosok behívójának kézbesítésére vonatkozó tilalom kihagyása azért történt, mert meg nem állapítható, hogy a behívottak kiképzés céljából hivatnak-e be, vagy a kiegészítésre szolgálnak-e s a vármegye a tisztviselőket a zaklatástól kívánta megkímélni. Kéri még, hogy mondja ki a közgyűlés, miszerint határozata azonnal hatályba lép tekintet nélkül a felelőszésre. A javaslat elfogadását ajánlja.

A közgyűlés a javaslatot egyhangú lelkesedéssel és zúgó éljenzéssel elfogadta s nyomban megválasztotta a 24 tagból álló ellenőrző bizottságot, a melyhez még az alispán, főjegyző, tiszti ügyész és árvaszéki elnök tartozik.

Kristóffy József belügy, Lukács György vallás és közokt. és Vörös László kereskedelmi ministerré történt kinevezéséről szóló értesítését, továbbá a miniszterelnök körrendeletét az önként felajánlott adók el nem fogadása és az önként jelentkező ujonczok elutasítása tárgyában hozandó közgyűlési határozatokra, a fentebbi határozatával elintézetnek mondotta ki a közgyűlés.

Vaszary Kolos hercegprimás köszönő levelét a hozzá intézett üdvözlő iratra tudomásul vette.

Fái Adolf dr. örökösei és Szinnyi József által a megyei könyvtár részére adott könyvekért köszönetét fejezte ki a vármegye; a tárgysorozat többi pontjára szintén az állandó választmány javaslatát fogadta el és ezzel délelőtt 11 órakor szatószlott.

Vakulj magyar.

Nagy Magyarországon sehol sem esik meg annyi ferdeség, mint Komáromban. Az alkotások körül egymást követik a szomorúan komikus esetek. Hogy egyik helyen fából építik a vashidat, a másik helyen a vöröskereszt kórházhoz fizetésért fogadják a beteget az mind kicsi dolog ahhoz képest, mint a mi nálunk az alkotásoknál megcsúszik.

Csendes kis városunkban nyitott szemekkel állottak meg szerdán az emberek az egymást követő városi fogat láttára; mind egyik hintón ült néhány ur, velük a helyettes polgármester és főjegyző ur, a kocsi meg-meg állottak egyik-másik vízcsapnál, egy két ur leszállott, megnézte a vízcsapokat a h. polgármester úr és főjegyző úr azonban a kocsirol le sem szállott, hanem ott szunyokált. A járó kelők kíváncsian nézték mit csinálnak a jó urak. Hát a vízművet vették felülvizsgálat alá. De hogy a h. polgármester és főjegyző urak miért jártak a mérnökkel azt senki sem tudta megfejtani; mert hiszen elhisszük hogy nem értenek a dologhoz, de mégis csak megnézhatték volna, hogy mik azok a hibák, a mit felfedeztek. Avagy erre sem voltak kíváncsiak? Hiszen ez mint a város érdekeinek képviselőire hivatott tisztviselőknél kötelességük lett volna. Legalább a látszatnak tehettek volna eleget, avagy az egész vizsgálat csak komédia volt?

A városnak talán egyetlen alkotása sincs a mihez szó ne fért volna, egyik másik építkezésen az egész világ kaczagott. A vízvezetési mű volt eddig az, a mit a közönség tökéletesnek tartott, és ha valaki hibáról mert volna beszélni, azt bolondnak nyilvánítják. Ez volt az: a minek alkotói körül dicséretet zengtek, a város közönsége el volt ragadtatva, s oly szilárdnak, állandónak tekintette a művet, hogy örömeiben díszalbummal tisztelte meg a mű egyik létesítőjét, a másinak pedig nagyuri borralalót adott elis-

„KOMÁROM és VIDÉKE” TÁRCZÁJA.

Beckmann tréfája.

A mult század ötvenes éve körül élt Ausztriában egy komikus, ki sokat ellátogatott hazánkba is, hol művészetével gyönyörködtette német ajku lakosságunkat. Erről a komikusról, névszerint Beckmann, beszélnek el következő tréfáját.

Felette népes volt az egyednapis vásár Grácban, a vendéglők pedig tömve idegekkel, főleg az „Elafánthoz” címzett annyira megtelt, hogy a terembe — mely pedig szép terjedelmű volt — nem fértek. A vaspályán ismeretséget kötött néhány ur tehát egy kis mellék helyiségbe vonult, hova asztalt rendeztek számukra.

A kis társaság igen élénk volt, legalább annak egyik tagja, Stolczer bécsi gyáros, ki, úgy látszott, a társaság szóvivője lett.

— A mellett maradunk, uraim, — szölt a gyáros — hogy holnap találkozunk a színházban, s aztán . . .

E szavánál megállt, mert idegen vendég jött a kis szobába.

— Jó estét, uraim, — köszönt az új vendég, — megengedik ugy-e bár, hogy én is ide üljek, a teremben már nincs hely —

s a nélkül, hogy választ várt volna, jobbra-balra köszönve, leült és megrendelte vacsoráját.

A gyárosnak, ki társaival egyedül óhajtott volna maradni, nem tettsett az új vendég, de tiltakozni nem lehetett, s így mosolygó arczzal intett neki, hogy üljön le.

— Mi ugyan — szölt, a mint az idegen leült, — zártkörű társaságot képezünk itt, de önnek oly jó arca van, hogy előre is azt hiszem, hogy közelebbi ismeretség esetén jó barátokká fogunk válni.

— Sohasem irigyeltem Napoleon harci dicsőségét és azért mindenkivel békében és barátságban szeretek élni, — felelt az idegen.

— Ön az én emberem, uram, s egyrésztben teljesülhet még ma óhaja, mert ha nem is az egész világgal, de legalább fél Ausztriával itt barátságra léphet. Én ugyanis bécsi vagyok, ez a sovány ur mellettem stájer, az a nagy bajszu magyar, e vörös orru cseh, amaz mellette morva, s a velem átelleni szász, és ön? ön öltönye után ítélve, szintén stájer.

— Nem, az sohasem voltam, — felelt az idegen, a porosz tájkiéjtést utánozva.

— Ön poroszt utánoz, uram, de ön nem porosz, a poroszban több a rátartás, mint önben, — jegyzé meg a gyáros.

— Ha az ember Bécsben lakik, minden kiejtést elsajátíthat, — veté oda az idegen és folytatta étkezését.

Minél tovább vizsgálta a gyáros az idegent, annál inkább óhajtotta tudni kilétét, felhasználta tehát az első szünetet, melyet az idegen étkezése közben tartott, s újból megszólította.

— Ön tehát bécsi és valószínűleg Stiriába vadászatra utazik, nemde?

— Azt hiszem, itt is fogok valamit löni.

— Ön valószínűleg kitűnő vadász?

— Igen, az a hír rólam, hogy minden alkalommal bakot szoktam löni.

— Látja, röktön etaláltam; igen jó emberismeretem van, ha valakit látok, azonnal tudom, ki ő, önt például első percze felismertem

— Alkalmasint a színházról ismer?

— Egész éven át nem járok színházba, — felelt a gyáros, — a kávéházat és egy pohár schwechatit többre becstülök minden színháznál. Holnap azonban kivételesen elmegyek a színházba, mert, mint olvastam, Beckmann vendég szerepel, őt meg kell néznem, úgy hallom, igen tréfás színész.

— Törekednünk kell társaságunkba vonni, — mondá a vendégek egyike, részéről felette szeretem a tréfát.

merése jelöl. De hát most sem a kiténtetett polgármester, sem a megajándékozott mérnök nem volt a vizsgálatnál, ők fürdön pihennek s talán tanulmányokon törnek a fejüket, hogy mivel lehetne még boldogítani ezt a várost. Bizonyára nyugodtak abban, hogy rendben van minden.

Hej pedig *millió hiba van a vízvezetéknek*. Megdöbbenő szám, talán nincs is ennyi, de hát ezt a miniszteri kiküldött szakértő jelentette ki, tehát tartozunk elhinni; ha mindjárt valamivel kevesebb is, mégis nagyon sok hiba van itt. Ebből azonban az adófizető polgárság és közönség, a melyik vízdíjat fizeti keveset fog megtudni, mert a millió hibát nem lehet feljegyezni, csak általánosságban veszik a jegyzőkönyvbe a hibákat; a vizsgáló bizottság fel se jegyezte csak ugy emlékeztető fogja megcsinálni a jegyzőkönyvet. Azért hát mi ez esetet megrögzítjük itt, hogy a jövőben lássa a lakosság, miként a vízmű kiépítése után három év múlva felfedezték már a hibákat.

Kétszázhetven hidrans rossz, 70 tüzesap hibás, pedig még három év sem telt el a vízvezeték kiépítése óta. *A többi hibát fel sem jegyzi, csak általánosságban emlékeztek meg róla, mert ha minden hibát feljegyeznék és jegyzőkönyvbe vennék, minden egyes hiba három sor írást igényelne, ez pedig nagyon sok munkát adna és a jegyzőkönyv igen terjedelmes lenne.* Sok csap és dugó szintén rossz, néhányat majd küld a vállalkozó, no mert most még felelős érte, de hogy micsoda hibák vannak még s mennyire lényegesek azok, arról majd hallgat a krónika.

Hát helyes dolog ez?

Kérdjük szeretettel, megnyugtathatja a város lakosságát, hogy a százezerekbe kerülő mű felülvizsgálatánál a millió hibát csak ugy „általánosságban” veszik figyelembe. Ha három év alatt már olyan sok a hiba, ki biztosítja a várost, hogy egy-két év múlva a legbotrányosabb állapotok nem fognak bekö-

vetkezni. Szabad az ilyesmit a kocsirol egykedvűen nézni?

Daczára, hogy a vízvezetéknek sok a hiba, a vállalkozó nagy szerényen csak az ovadéknak augusztus 12-ére leendő kiutalványozását kéri. Persze ha az ovadékat zsebre vágta, nem törődik a többivel, ha „millió hiba” van is, üsse kő az egészséget, megeheti a rozsda a csapokat, szét repedhetnek a csövek, elvihet az ördög mindent csak az ovadékat ne vigye el.

Az a kérdés merül fel most, hogy a mikor a miniszteri szakértő millió hibát fedezett fel, kiutalványozhatja-e a város a vállalkozó ovadékat és jót áll-e a polgármester a vízműért, hogy hamarjába el nem romlik. Elégségesnek tartja-e, hogy általánosságban tett megjegyzések alapján javitassanak ki a hibákat. De hiszen ki sem javíthatók, ha jegyzékbe sem vették. Vagy nincs is ez szándékukba, hanem marad minden ugy ahogy van? Talán csak a forma kedvéért tartották meg a felülvizsgálatot, hogy a vállalkozó vissza kaphassa az ovadékat. Ha ugy volna, akkor az egész dolog nem lenne egyéb szemfényvesztésnél. A vízmű a városnak olyan közvagyon, a miért 50 esztendeig nyomja az adósság terhe a város lakosságainak vállait. A közvagyon felett való örökös elmulasztása nemcsak könnyelműség, hanem bűn.

Mi egyszerű halandók közönséges polgári ésszel azt hittük, hogy a vízmű ötven évig is megáll s az unokákat csak az adósság terhe nyomja, és ime attól kell félnünk, hogy rövid idő alatt bekövetkezik, a mit nem vártunk. Vajjon akkor az ilyen felületes eljárás nem kelti-e fel a közönségben azt a feltevést, hogy a kéz kezét mos elve érvényesült?

Ha már most is rengeteg a hiba, akkor rossznak kell az építkezésnek is lenni és rosznak kellett lenni a felügyeletnek, rosz volt az anyag, és ki tudja mi van a föld alatt. Vagy ott van a kutya eltemetve?

— Tévednek, ha azt hiszik, hogy Beckmann a színpalán kívül is komikus, — jegyzé meg a cseh, — ugy értesültem, hogy embergyűlölő,

— Éppen nem, — igazítá helyre az idegen, — hiteles forrásból tudom, hogy Beckmann a tréfát mindenütt és mindenkor kedveli.

— Talán ismeri is Beckmannt? kérdé a gyáros.

— Igen, ismerem, — felelt az idegen nevetve, — naponta együtt vagyok vele.

— Felséges, önt kérjük fel, hozza el öt holnap körünkbe előadásunk után, hadd nevéssünk rajta.

— Az baj lesz; ha megtudja, hogy rajta nevetni akarnak, az ilyen tréfát rendszeren azzal boszulja meg, hogy a nevetni óhajtokat teszi nevetségessé.

— Nem tesz semmit, — szolt a morva, — ha nevetségessé tesz is, legalább akkor egymáson nevetünk.

— Ha például önt teszi nevetségessé — jegyzé meg a szász, a morva felé fordulva, — fizetek két üveg pezsgót.

— Hátha önöket mind teszi nevetségessé, uraim? — kérdé az idegen, — mi történik akkor?

— Ez esetben mindenki fizet két üveg pezsgót! — kiálták mind az öten egyszerre, — csak hozza el, hadd lássuk, mit tud.

— Megkísérlem, — szolt röviden az idegen.

— Adja a szavát, hogy elhozza.

— Igen, de csak előadás után.

— S ha nem jön?

— Akkor én fizetem a pezsgót.

— Helyes, — kiáltották ismét mind egyszerre.

Egy óra múlva szétszözlott a társaság, az idegen mindeniknek megjegyzé szobáját, — ketten a második, hárman a harmadik emeleten laktak.

Következő nap reggeli hét órakor kopogtattak a gyáros ajtaján.

— Ki az?

— A ház borbélyja bátorkodik kérdezni parancsol-e nagyságod vele? — szolt a nyafogó hang az ajtón kívül.

— Igen, igen, jöjjön, — szolt a gyáros, felnyitva az ajtót.

Nevetségés alak lépett be; kopott zöld fecskéfarkának ujjából sovány karok nyultak ki, s alig térdig érő nanking nadrág zsinde-

lyen járhatunk a vízművel, mint a gőzfürdővel, többé kerül a javítás mint az építkezés.

De mit csinál akkor a város? Talán fel-emeli a vízdíjakat és még nagyobb terhet rak a polgárság nyakára?

Ez nem tréfa, hanem homoly veszedelem, a mit nem lehet sem szépítgetni, sem elvitatni.

Botond.

Vadászati adó és az ex-lex.

Vadászaink között nagy vita tárgya, kell-e az ex-lexben vadászjegyet váltani vagy nem?

A nem fizetők azzal érvelnek, hogy a vadászati s fegyveradó ép oly egyenes adó lévén, mint akár a föld- vagy kereseti adó, azt ex-lexben sem kivetni, sem behajtani nem szabad, tehát az ex-lex tartama alatt bárki vadászhat vadászjegy nélkül. Az ellentállások pedig ugy okoskodnak, hogy miután aki vadászjegy nélkül vadászik, — az 1883. évi XXIII. t.-cz. 42. §-ába ütköző jövedéki kihágást követ el s miután a kihágás fenn-vagy fenn nem torgását az ex-lex nem érintheti, — a ki magát megbüntettetni nem akarja, köteles vadászjegyet váltani. E két ellentétes álláspontra nézve a törvényes megoldás a következő:

A vadászati s fegyver adó egyenes adó lévén, — azt törvényes felhatalmazás nélkül sem kivetni, sem behajtani nem szabad; szóval a vadászjegy kiváltására az ex-lex tartama alatt senki sem kötelezhető s a mely hatósági közeg mégis erre akarja bármily módon kényszeríteni, az a Jtk. 475. §-ába ütköző s öt évig terjedhető fogházzal büntetendő hivatali hatalommal való visszaélést követ el. A jövedéki kihágással való fenyegetés oly együgyű mese, melyet komolyan sem szabad venni.

lábakat tüntettek fel, míg hasa mint a tiz akós hordó előre csucosodott és minden perczen agyonnyomással fenyegette a vékony pipaszár-lábakat. Az arca sovány és rézvörös volt, az orr borvirágos és rövidre nyírott bajuszának pár szála hasonlított a 11-es számhoz.

Stolczer nevetne tekintett a sajátos alakra és kérdezé:

— Ön a borbély?

— Nagyságod szolgálatára, — felelt a porbély, — és pedig nevezetes ember ebben a városban, főleg e vendéglőben; a ki csak ideszáll, mindenki kezeimbe kerül; uralkodókat, hercegeket, grófokat, bárókat, tekintélyes és tekintélytelen urakat volt már szerencsém e vendéglőben megberetválni, s hizeleghetek magamnak, hogy mindenkinek megelégedését kiérdemeltem. Remélem, nagyságodat is megberetválok, a nélkül, hogy a kést megérezné.

Széket tett a közepre, a gyáros leült, kendőt kötött ajka alá, bekente szappannal, annyira, hogy csak az orrahegye és szeme volt künn a roppant szappan-habból. Elővette fenő-sziját, de szerencsétlenség, beretva kése nem volt nála.

(Folyt. köv.)

Az adókiivetés és behajtás tilalma alkotmányi alaptörvényben gyökerezik s magától értendő, hogy e tilalom fennállása vagyis az exlex alatt — összes adótörvényeinknek a kiivetés és behajtásra vonatkozó rendelkezései fel vannak függesztve.

A mint nem szabad az exlexben esedékes adók után késedelmi kamatot, adóbehajtási illetéket stb. szedni, ép úgy nem lehet s nem szabad senkit bírsággal az alaptörvényileg felállított tilalom megszegésére — *tehát törvénytelen cselekedetre* bírsággal szorítani. — Ez csak világos dolog.

Tehát az exlexben senki sem köteles vadászjegyet kiváltani.

Mint hogy azonban a vadászjegy nem csak azt igazolja hogy annak birtokosa a vadászati s fegyveradót lefizette, hanem azt is, hogy a ki részére az adóhivatal vadászjegyet adott ki, — az 1883. évi XXIII. tcz. 36 §-ában meghatározott rendőri s közbiztonsági feltételeknek is eleget tett, — ez utóbbi tisztán rendőri szempontból felállított feltételek igazolása céljából minden vadász tartozik a járási főszolgabíró, illetve polgármester által láttamozott bejelentési lapot magával vinni s a rendőri közegeknek kívánatára felmutatni.

Mint hogy végül a vármegyékben a rendőri szolgálatot a csendőrség végzi, melynek tagjaira a magyar büntető törvénykönyv rendelkezései ki nem terjednek, — nagyon célszerű volna, — ha a járási főszolgabírák az esetleges csendőrségi tulkapások megelőzése céljából utasítanák a csendőrörsöket a fenti törvények respectálására.

Hungary.

PETŐFI EMLÉKE.

(Július 31-én.)

Irtta: ZUBA KÁROLY.

Költők királya, fejedelme

— Lelkem kibontja szárnyait —

És ihletében szállna, menne . . .

Hol alszod csöndes álmaid?

Hová lett hangod, dalod hangja?

Hon vesztét jelző vész harangja.

Lantod szavát hiába várják,

Hallgat a megtépett ideg;

Vész fojtá el dalodnak árját

S elhamvasztá lángoló szíved' . . .

Szabadság, saslelkednek álma

Eltűnt . . . el és —: te is utána.

Dicső volt élted jelenése,

Ígézetes, titkos csoda . . .

Dicsőbb lett lényed eltűnése,

Eltűntél s nem tudni hová!

Tán elégtél fényed lángjába,

Vagy: Vihar olvasztott magába.

Hiába vártunk. Reménységünk,

Vigaszunk immár megszakadt . . .

Nap-napután tespedve élünk

S kiostorozná bűnünk', vétkünk':

Költő, mint te, még nem akadt!

Mély álmunkból aki felrázva

Buzdítva honvédő csatára!

Mert szolgál most is annyi ember,

Szabadság itt még oly kevés;

„A haza hí" s tenni senki nem mer!

Csak nő a gazság . . . szenvedés.

. . . Petőfi, hol van dalod hangja?

Zsarnokra zúgó vész harangja!

H i r e k.

Emlék ünnepély a hősök emlékére.

Nincs a magyar földnek olyan pontja, a melyet a szabadságharcz hőseinek vére meg ne szentelt volna. A hálás kegyelet pedig a szabadság bajnokainak oltárt emelt ott, a hol örök álmukat nyugosszák.

Nekünk is van ilyen szent oltárunk, a hova ki-ki megyünk, hogy a megemlékezés koszoruját letegyük s kegyeletünk adóját lerovjuk azok emlékének, a kik a hazáért és szabadságért ontották véréket.

Az ácsi honvédelemk időtlen időkig hirdetni fogja a honszerelmenek végtelen nagyságát, évről évre kihajt ott a szabadság virága s felidézi lelkünkben a nagy idők, dicső multak emlékezetét. A hősök sírjából ki-ki szól a szabadság szent ígéje, hogy megtanítson hazaszeretetre, emlékeztessen a multakra. Testük elenyészett, csontjaik elporladoznak, de szellemük örökké él és megerősít bennünket a honszerelmenben.

Komárom hazafias közönsége évről-évre kizárándokol a hősök sírjához, hogy halálját és kegyeletét leróvja, hogy erőt merítsen ott a jövő küzdelmeihez és ápolja az utódokban azt a végtelen honszerelmet, a mely az ő keblüket hevítette.

Az 1849. augusztus 3-án vívott csatában elesett hősök emlékezetét, most is meg fogja ünnepelni a város közönsége.

A komáromi függetlenségi kör ezuttal nagyobb szabású emlékünnepelet rendez. Hogy a város és környékének minden rendű és rangú polgára részt vehessen azon, *f. évi augusztus 6-án* fogja megtartani. A függetlenségi kör rendező bizottsága az ünnepély megtartására az előkészületeket meg is tette. Ez alkalomra meghívta a vármegye országgyűlési képviselőit és Szász József városunk képviselőjét. Az emléknél Szász József és Kálmán Rudolf képviselők s Jánossy Lajos ev. esperes mondanak beszédet, továbbá a Dalegyesület több éneket ad elő. A rendező bizottság meghívta az egyesületeket és társulatokat, a kik zászló alatt vonulnak ki. A kivonulás délután 3 órakor az ujszónyi vasútállomásról külön vonaton történik és este 7 órakor vissza; a vonat iránt szintén intézkedett a bizottság. A közönséget különben falragaszokon értesíti a rendezőség.

Legyen tehát a kivonulás impozáns, rővjük le kegyeletünket méltóan, merítsünk erőt a jövő küzdelmeihez, hisz még mindig olyan nagy szükségünk van erre.

— **A ref. egyház köréből.** Soós Károly ev. ref. püspöki titkár a megyercsi ev. ref. egyház presbiteriuma a megyercsi ref. lelkészi állásra meghívta, a ki a meghívást el is fogadta. Az új lelkész ez évi október 1-én foglalja el a megyercsi lelkészi állást. A kiváló tehetségű lelkész távozása az itteni ref. egyházra nagy veszteség, mint jeles szónok, az egyház híveinek szeretetét birta s társadalmi életünkben is általános tiszteletet vívott ki és mindenki sajnálattal veszi távozását.

— **Gyászhir.** Résztvétel vettük a hirt, mely *Fábián József* nyug. kir. honvédőrnagy f. hó 25-én Budapesten 51 éves korában bekövetkezett halálát jelentette. Fábián József polgári állásból a saját igyekezete és munkája révén küzdötte fel magát díszes állásába. A honvédség szervezésétől kezdve szolgált és mint kitűnő altiszt a tiszti kurzusokat elvégezte kitűnő eredménnyel s tiszté neveztetett ki. Szívvel lélekkel magyar katoná volt, érdemes nemcsak tisztársai, de bárki nagy-rabecsülésére. Elhunytát széleskörű rokonság: édes anyja özv. Fábián Józsefné, testvérei Fábián Sándor, Fábián Fáni, Berlin Ágostonné, szül. Fábián Teréz és Horchler Henrikné szül. Fábián Lujza gyászolják. Temetése f. hó 26-én délután ment végbe Budapesten.

— **Tanító választás.** Csütörtökön volt a r. kat. iskolánál megüresedett tanítói állás betöltése, melyre az iskolaszék 20 pályázó közül általános szótöbbséggel *Vaskó Imre* ácsi tanítót, a vármegyei tanítótestület e törekvő fiatal tagját választotta meg.

— **Beszámoló.** *Kálmán* Rudolf, a gesztési járás országgyűlési képviselője mult vasárnap tartotta meg beszámolóját Nagy-Igmádon. A kerület választói, daczára a munkaidőnek nagyszámban jelentek meg a községekben s lelkes fogadtatásban részesítették a népszerű képviselőt. Kálmán Rudolf a politikai helyzetet ismertette, majd utbaigazitásokat adott a népnak a jelen helyzetben követendő eljárásra nézve. Beszédét a közönség nagy tetszéssel fogadta s helyesléssel kísérte. Lozerth Kálmán indítványára a gyűlés a szövetkezett ellenzék vezérő bizottságát táviratilag üdvözölte, a képviselőnek pedig bizalmat szavazott.

— **A betegsegélyző pénztár közgyűlése.** A komáromi kerületi betegsegélyző pénztár e hó 23-án Pongrácz Sándor elnöke alatt tartotta meg rendkívüli közgyűlését, a melynek egyedüli tárgya az volt, hogy a hatósági kezelésbe vétel előtt megkísérelje a tagdíjnak egy évre való felemelését. Az iparhatóság részéről Mihola János rendőrkapitány vett részt a közgyűlésen, a melyen ezuttal a közgyűlés tagjai nagy számban jelentek meg. Elnök megnyitva a közgyűlést a titkár előterjesztette a javaslatot. Ehez elsőnek Rozs Károly szólt, a ki megszavazná az 1°/o-al való tagdíj felemelést, ha tudná, hogy 1 év alatt kiszabadul a pénztár a bajból, azért erre garanciát kér, egyébként nem szavazza meg. Arvai András szólt ezután s a javaslat elfogadását ajánlotta, miután tudja, hogy a minister a pénztárt fel nem oszlatja, és a munkásoknak kell megfizetni az adósságokat. A pénztárt mindenhol a munkások veszik kezükbe, nem tartja tehát helyesnek ha itt meg kieresztenék kezükből. Arra kéri a közgyűlést tartsa meg a pénztár önkormányzatát. Boldoghy Gyula a javaslat ellen szól s nem fogadja azt el, mert a pénztár kibontakozásában nem hisz. Indítványozza végül, hogy a pénztár feloszlatása iránt irjon fel a közgyűlés a ministerhez. Az elnök az indítványt nem fogadta el miután előzőleg bejelentve nem lett, a javaslatra nézve pedig elrendelte a szavazást, a minnek eredményeként a közgyűlés a javaslatot 34 szóval 25 ellen elvetette. A pénztárt ezek után legközelebb a hatóság veszi kezelése alá s minden továbbiak nélkül a tagdíjakat is felemeli.

— **Tűzoltók julialisá.** Vasárnap tartotta meg igen kedvező időben a komáromi önkéntes tűzoltó század az Apályi szigeten nyári multságát. A julialisra ezuttal igen sokan mentek ki. A tűzoltók népszerű nyári multságán a délutánt társas játékok töltötték be s a közönség hullámoz sokasága lepte el a szigetet és vidám társaságok foglalták el az asztalokat. Később megkezdődött a táncz is s a legkedélyesebben csaknem reggelig tartott. A kirándulás nagyban megkönnyítette az, hogy a közönséget a Hofbauer és Lehner budapesti építési vállalkozó cég „Vác” nevű propellere szállította ki. A multság általában szép sikerrel folyt le, a miben nagy része van a rendezőségnek is.

— **A Múzeum gyarapodása.** A Múzeum az elmúlt napokban a közetkező tárgyakkal gyarapodott: *Zsitvay* Károly ur nepomuki szt. Jánosnak a volt Trinitárius rend komáromi klastromából származó 1730-ban készült képét, *Zala* Kálmán jegyző ur fakövületeket, *Smied* Mihály, ny. ág. h. ev. lelkész ur 7 drb. régi pénzt, *Vajda* Ernő joghallgató ur régi súlymértékeket, *Bolyos* József kir. állatorvos ur egy 1746-ból való állatorvosi könyvet, *K. Palotai* István császári kisbirtokos egy réz tálat, *Szallerbeck* László vállalkozó ur régi kard töredéket, egy patkót, 2 ágyugolyót és 32 darab különféle pénzt adományoztak a múzeumnak. A szives adományokért hálás köszönetét nyilváníja *Baranyay* Géza, a múzeum igazgatója.

— **Névmagyarosítás.** A m. kir. belügy-minister Brauner Vilmos, Izidor és Imre komáromi illetőségű budapesti lakosok családi nevének „Timár“-ra kért átváltását megengedte.

— **Halálozás.** Egy szorgalmas és takarékos polgára hunyt el városunknak. Galambos Ignác háztulajdonos, volt városi vámszedő e hó 28-án hosszas szenvedés után 60 éves korában elhalt. Temetése tegnap délután ment végbe igaz részvét mellett. Az elhunytat özvegye gyászolja. Nyugodjék békében.

— **Tisza örültjei.** A forró hőség áldozatául esett néhány tagja a városi bizottságnak: agyukra rá szált a hőség s lázba estek. Ebben a lázas állapotban vissza képzelték magukat a multba s a bizalomszavazás rögeszméje annyira kiütött rajtuk, hogy aláírási iver bocsátottak ki, a melyen bizalmukat akarták nyilvánítani Tisza István gróf volt miniszterelnöknek. A klikk oszlopos tagjai azonban csuf kudarcot vallottak, mert a mint hiteles forrásból értesülünk, hozzájuk hasonló lázas agyu ember nem találkozott ebben a városban. A pár beteg ember csak szánakozásunkat és részvétünket hívja ki. Olyanok ők, mint az örvény dervisek a kik bálványuk előtt addig ugrálnak és forognak, míg össze nem roskadnak, de még a porba fetrengve is tovább folytatják a természetellenes mozdulatokat. Azért hát nem is foglalkozunk tovább velük. A város polgárságának nézetét meg nem változtatják csak utálatot keltenek maguk iránt.

— **Aratók nem vonulnak be fegyvergyakorlatra.** A honvédelmi miniszter egy régebbi rendelete alapján az arató és mezei munkásokat, a nyári dologidő alatt nem hívják be fegyver gyakorlatra. Ez intézkedést most megújították. E szerint a közös hadsereg és honvédség állományához tartozó azon tartalékosok, kik augusztus hó folyamán fegyvergyakorlat teljesítésére behívtak, — felmentetnek a gyakorlat teljesítésének kötelezettsége alól azon esetben, ha aratási munkálatokat végeznek és ezen körülményt illetékes járási hatóságuknál igazolják.

— **Tűz a primási palotában.** Esztergomban a primási palotában szerdán tűz támadt. Az a rémhír terjedt el, hogy a régiségtár gyuladt ki. A tűz azonban nem a képtárban, hanem a régiségtárban volt. A gyorsan kivonult tűzoltóság eloltta ugyan a tüzet, de abban a szobában ahol a tűz keletkezett, semmit sem lehetett megmenteni, a nagy forráság miatt a tűzoltók nem közelíthették meg a tüzet. A közelben levő termekbe, ahol óriási vagyont érő műkincsek vannak, szerencsére nem hatolt be a pusztító elem. A tűz keletkezése okául megállapították, hogy a földszinti konyha kéményétől — a mely közel van a szoba ajtó keretéhez — támadt a tűz. Az eddig megállapított kár a következő: két darab bandériális zászló a XIV. századból, egy selyemre nyomtatott diploma VI. Károly császár idejéből és sok egyéb pótolhatatlan mű és emléktárgy. A termek Simor herczegérek végakaratahoz képest a káptalan felügyelete alatt állandóan elzárva vannak, úgy hogy a primás környezete sem mehet be s így egész bizonyossággal nem lehet megállapítani, hogy mi minden égett el. A kár a mi régiségekben és álványokban keletkezett több ezer koronára rug.

— **Esküdtek kisorsolása.** Julius hó 21-én Pulay Géza kuriai bíró elnöklése mellett Hegymeghy László és Konkoly Thege Béla bírák, Eckensberger kir. alügyész és Galba Károly vármegyei árvászéki ügyész az ügyvédi kamara képviselője közbenjöttével történt még az augusztus havi esküdtek kisorsolása. **Rendez esküdtek:** Antal Gusztáv m. árv. ülnök Komárom, Oltóssy Lajos megyefogyáros Esztergom, Bauer Ignác pénzügyi számvizsgáló Komárom, Ruisz Gyula gazd. jószágigazgató Bábolna, Lelkes Károly magánzó Komárom, Sternfeld Rezső magánzó Esztergom, Gulyás Antal földmives Komárom, Tománóczy Sándor korcsmáros Komárom, Dobó

Jenő erdészgyakornok Esztergom, Balogh Miklós asztalos Komárom, Dietz Miklós mérnök Komárom, Pühr János takarékpénztári pénztárnok Komárom, Kopócs András mérszáros Komárom, Burián János dr. ügyvéd Esztergom, Bachl Lajos földbirtokos Párkány, Stettler Ignác gázgyári könyvelő Komárom, Braun Arnold rőföskereskedő Komárom, Nagy Mihály építő mester Komárom, Rózsa István városi adófőkönyvelő Komárom, Leimdörfer Sándor fakereskedő Esztergom. Pach Antal fűszerkereskedő Esztergom, Tárnok Dezső hidfelügyelő Komárom, Weil Mór fakereskedő Komárom, Dömötör Béla gazdatiszt Ács-Concóbát, Boschán Samu nagyberlő Megyeres, Lőrinczy György kir. tanfelügyelő Komárom, Szabó Lajos földbirtokos Kömlőd, Szvoboda Gyula építész Tóváros, Tóth László kir. pénzügyigazgató helyettes Komárom, Epstein Béla fűszerkereskedő Komárom. **Helyettes esküdtek:** Goldschmid Vilmos korcsmáros, Fűsi Károly molnár, Kiss Károly kovács, Koczor Gyula üvegkereskedő, Kis Ferencz kertész, Weisz Ignác sörkereskedő, Both János ny. tornatanító, Kasztl Ignác szatócs, Süveg János nyerges, Fehér Kálmán ügyvéd komáromi lakosok. Az ülészak augusztus 21-én kezdődik. Idáig csak egy ügy van, a melyben az esküdtek itélkezni fognak.

— **Katonai gyakorlatok.** Az idén környékünkön nem lesznek nagyobb katonai gyakorlatok, de azért városunkat több csapatok látogatják meg hosszab rövidebb időre. Tegnap a 13. és 14. sz. hadosztály tüzérezrede érkezett meg augusztus 5—25-ig a 83. gyalogezred I. zászlóalj, augusztus 7-25-ig a 9. huszárezred 3. százada, augusztus 17-től 25-ig a 11. sz. vadászászlóalj, augusztus 23-tól 26-ig a 19. sz. gyalog- és az 1. sz. huszárezred, végül szeptember 6-tól 15-ig az 1. sz. utászászlóalj fog városunkba érkezni.

— **Utászgyakorlatok.** Komárom sz. kir. város rkapitányi hivatala hirdetményileg teszi közzé, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszter rendelete szerint, a Komáromban állomásozó 13. utászászlóalj f. évi augusztus 21-től szeptember hó 2-ig a Nyitra folyó torkolati szakaszán, valamint az Apályi szigettől északra fekvő Vág folyó ágon (Apályi ág) hidépítési gyakorlatokat fog végezni. A gyakorlatok tartama alatt horgony őrségek (örhajók, jelző őrök) fognak felállítani. A hidászászlóalj kikötött járművei éjjel fehér lámpással és nappal vörös zászlóval lesznek megjelölve. Ennélfogva folyó évi augusztus 18-tól szeptember hó 4-ig a Nyitra torkolat, valamint a Vág folyónak az Apályi szigettől északra fekvő Apályi ága sem hajózásra, — sem tutajozásra nem használható, — és hogy ezen idő alatt a hajózás kizárólag a Vág folyónak az Apályi szigettől délre fekvő főágában lesz lebonyolítandó. Egyebekben a 3364/kap. 905. sz. a kibocsájtott hirdetmény rendelkezései továbbra is hatályban maradnak.

— **Megkéselt nő.** A durvaság és vad szenvedélyességnek csaknem áldozatául esett e hó 27-én d. u. 1 órakor Weisz Ernesztin Kigyó-utcai lakásán, atyja és testvére lakásán heves szóváltás közben összeszurkálták és súlyosan megsebesítették.

Anyakönyvi hírek.

július 8—28-ig.

Születések:

Weisz László, Bakcsics Ferencz, Tóth Mária, Dvornicsek Lajos, Németh Erzsébet, Mahrer Erzsébet, Szabó Mihály, Karner Frigyes, Grabner Antal, Bembics Margit, Ihar Jolán, Csivre Vincze, Fürst Erzsébet, Juhász Irén, Nagy János, Goda Mária, Petyardi Margit, Kis Edith, Nagy Julia, Kukucska Mária, Nagy Sándor, Grósz László Petőcz István.

Házasságok:

Kállai Ferencz és Kiss Anna, Girch József és Jókai Eszter, Kócza Ferencz és Szabó Mária, Eichardt Ferencz és Petrek Lidia,

Halálozások:

Goldberg Sámuelné 73 év., szervi szív-baj; Kubát Floriánné 73 év., aggkór; Bese Pál 57 év., tüdőlegdaganat; Czumpf István 18 év., gümőkór; Denk Károly 10 hón., görcsök; Abay Jolán 1 hón., tüdőgyulladás; Spacsek Erzsébet 8 hón., bélob; Tóth Sándorné 46 év., bélsér; Bombics Margit 10 napos, bélob; Ehrenthal Irén 11 hón., bélob; Anyalai Miklósné 43 év., Tóth Istvánné 26 év., tüdőgümőkór; Döme Gyula 2 év., Vikor Istvánné 78 év., szervi szív-baj; Galambos Ignác 60 év., izom gümőkór.

Felelős szerkesztő: **Berinkei Bálint.**

Nyomatta a kiadótulajdonos: **Pannonia** könyvnyomda.

HIRDETÉSEK.

K é r e l e m

a nagyérdemű építető közönséghez.

Elvállalok bármilyen építkezésekhez szükséges tervek, költségvetések, valamint műleírásoknak teljes elkészítését úgy helyben, mint vidéken. Ugyiszintén bármilyen új épületek mindennemű átalakítását s renoválását a legutányosabb árak mellett kifogástalan elkészítését mindennemű munkálatokkal együtt felelősség mellett.

Fő törekvésem az, hogy becses megbízóimat a legjobb munkával kielégíthessem. A nagyérdemű közönséggel becses bizalmát kérve vagyok mély tisztelettel

Ősz József

okl. kőműves mester és vállalkozó.
Tó-uteza 1325. szám.

„VERITAS“ Inform. Részvény-Társaság
Budapest, Andrassy-u. 6. sz.
feltétlenül megbízható információkat ad, személyi, (előlejt, jellem stb.) családi és vagyoni viszonyokról. Egy tudakozódás ára K. 4.30

Legalkalmasabb karácsonyi és újévi ajándék.

Legalkalmasabb karácsonyi és újévi ajándék!

Még eddig nem létezett!

Egy valódi horgonyjárású rem. óra 36 óráig jár egy felhúzásra, világitó email számlappal, 3 f 80 k Egy kínai ezüst lánc 80 kr. és egy magyaros állású valódi tajték pipa 5 évi jótállással f. 1.40 mind a három tárgy együttvéve, a postaköltséggel együtt **5 frt 50 kr.**

Nem tetszés esetén a pénz visszaküldödik. — Elvtem, nagy forgalom, csekély haszon. Szétküldési raktár:

Kormos Béla
műórás- és ékszerész.
BUDAPEST, VII. István-ut 28.

90

Minden órajavítás krajezár!!

2 évi jótállás mellett.

Vidéki javításokat pontosan eszközlök.

KORMOS BÉLA, műórás.

BUDAPEST, VII. István-ut 28.

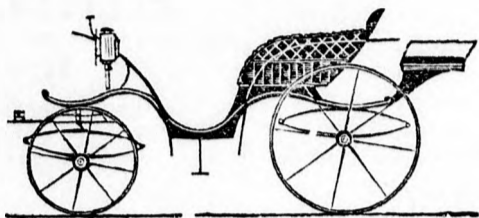
ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy több évi tapasztalataim révén abba a kellemes helyzetbe jutottam, hogy

üzletemet megnagyobbítottam.

A n. é. közönség legpontosabb és leggyorsabb kiszolgálása mint eddig, úgy ezután ezen megnagyobbított üzletemben is legfőbb törekvésemet fogja képviselni.

Megnagyobbított üzletem folytán elvállalok bármennemű

a kocsigyártás terén szükséges javításokat illetőleg megrendeléseket a legegyszerűbb munkától a legfinomabbig.

Időközönként különböző mintájú új kocsikat is készítek, a melyekről mindenkor I évi jótállást vállalok.

A midőn megköszönöm az irántam eddig is tanusított jóakaratot és bizalmat, felkérem a n. é. közönséget, hogy a jövőben is tüntessen ki b. jóindulatával.

Magamat a n. é. közönség b. pártfogásába ajánlva

tisztelettel

Kelemen Lajos

kovács és kocsigyártó

Gazda-utca 685. szám.

Vezérszó: Minden darab szappan a Schicht névvel tiszta és ment káros alkatrészekből.

Jótállás: 25.000 koronát fizet Schicht György cég Aussighban bárkinek, a ki bebizonyítja, hogy szappana a „Schicht” névvel, valamely káros keveréket tartalmaz.

Schicht-szappan!

(„Szarvas” vagy „kulcsszappant”)

a legjobb és használatban a legolcsóbb!

Ama nagyszerű, hatályos tisztító erő, valamint ama kiadóság a melyet **Schicht-szappannal** észlelhetünk, légysága és teljes tisztasága, azon különös gyártási mód eredménye, a mely a nyersanyagok feldolgozásánál a legnagyobb pontosságon alapul. A nyersanyagok nagyrészt saját művekben állítatnak elő.

Milliószor kipróbálva és kitűnőnek bizonyult!

Legolcsó, ideális és egyetlen a Mária Joseph park közelében

Hotel Belyedere Wien

Remek kilátás a park, tó, sziget, hid, barlang vizesés stb.-re.

Tiszti szállások. Villanyos megállóhely Fácán-utca sarkán.

A párisi kiállítás aranyéremmel kitüntetve.

Alapított 1886.

Kitűnően belőtt

vadászfegyverek; biztos ön-**revolverek,** szabályozott és jól hordó szoba- és kerti fegyvereket (Flaubert) jól és olcsón szállít.

Földesi L. puskaműves

Budapest, IV. Múzeumkörút 3.
Régi fegyverek újajjal kicseréltetnek, javítások olcsón. Árjegyzék ingyen.

Törv. védve.
SUDIN az egyedüli biztos szer,

kéz és lábizzadás ellen.

Jóságáért a készítő felelősséget vállal.

Ára ecsettel 1 korona.

Egyedüli készítő: Nagy Kálmán gyógyszerész Nyiregyházán.

Komáromban kapható kizárólag: Németh János cipész üzletében.

Vigyétek el híret széles e világba ki bütykös, tyukszemés, izzad keze lába az csak „Sudin” veszen, nem vette hiába, mert nem izzad többé, ha egyszer használta.

Nagy megtakarítás harisnyákban.

Üzletmegnyitás.

Van szerencsém Komárom és vidéke m. t. közönségének szíves tudomására hozni, hogy Komáromban, Nádor-utca 155. szám alatt, 1905. évi május hó 1-től kezdve, egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelően felszerelt

műszerész üzletet nyitottam

Elvállalok varrógépek bármennemű javítását, kerékpároknak minta szerinti épi esét, telefon berendezéseket, zománcozásokat és nickelozéseket, valamint minden szakmámba vágó dolgokat.

Állandóan nagy raktárt is tartok varrógépek, kerékpárok és mindennemű villanyvilágítási és házi telefon felszerelésekből.

Ugy a fővárosban, valamint a külföldön huzamosabb időn át szerzett tapasztalataim folytán abban a helyzetben vagyok, hogy t. megrendelőmet mindenkor a legpontosabban, kifogástalanul és gyorsan kielégíthessem.

Amidőn tehát a t. közönség támogatását kérem vagyok

teljes tisztelettel

Albrecht Antal

műszerész.

Pénzkölcsönt

közvetítünk földbirtokra és pedig:

75 év alatt leendő visszafizetésre	2 % -ra,
65 " " " " " "	2.25 % -ra,
50 " " " " " "	2.45 % -ra,
40 " " " " " "	2.70 % -ra,
30 " " " " " "	3.05 % -ra,
20 " " " " " "	3.83 % -ra,
10 " " " " " "	6.25 % -ra,

félévenkénti tőke, kamat törlesztésre, minden előleges költség nélkül.

Törlesztéses kölcsönöket ajánlunk házakra, telkekre és építkezésre 10—65 évi lefizetésre, II—III-ik helyre is.

Személyhitelt: kereskedőknek, tanítóknak, iparosoknak stb. katona tiszteknek házassági ovadéokra is.

Tisztviselő kölcsönt 10—25 évi időtartamra, fizetés, vagy nyugdíjra leendő előjegyzésre kérés nélkül.

Czimünk:

„BUDAPESTI HITELFORGALMI INTÉZET”

VIII., Kerpesi-ut 69. II. em. 40.

(Csakis válaszbélyeggel ellátott levelekre válaszolunk.)

156 féle komáromi képeslap 156

Kapható a „Pannoniá”-ban Baross-u.74.

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására adni, hogy a Nádor-utca 155. sz. alatti évek óta fennálló jóhírnevű **nyereg és szíjgyártó üzletemet** ugyancsak a **Nádor-utca 163. szám alá** (Komáromi Első Takarékos és Friderik-féle sütőde mellé

áthelyeztem.

A midőn még megemlítem, hogy üzletem a legmodernebb alapon lett átalakítva és megnagyobbítva, bátorodom egyúttal a n. é. közönségnek saját készítményű lőszerszámaimat és polgári ugy-mint tisztí előírás szerinti nyereg szereimot ajánlani, a melyekből állandóan nagy választékomban van.

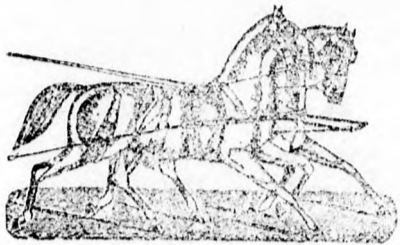
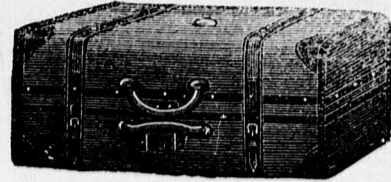
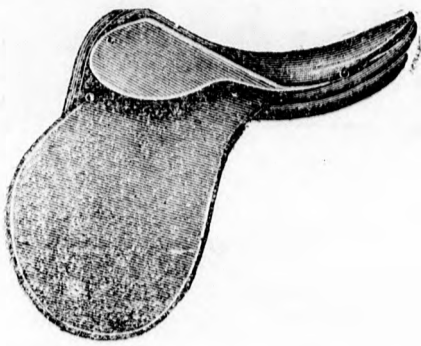
Utazó bőröndök, szép kivitelű vadászcizmek, bőr díszmunkák, estornyelek, lovaglővesszők, agarászostorok, lovaglőbotok, mindenféle istállószerek, kocsis-, szerszám- és nyeregtisztítók, Kvizda Fluid, Flanel, Vizes Bandazsni stb. s minden fajta boka-, térd- és lábszárvédők, továbbá az összes szakmámba vágó cikkek állandó nagy raktára. Vidéki levélbeli rendelések, ugy-mint mindenféle szakmámba vágó javítások gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Arjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küldök.

LENHARDT MIHÁLY

szíj- és nyereggéártó.

Komárom, Nádor-utca 163. sz.

Dr. Dreiszker J.

vizgyógyintézet

és szanatóriuma

Kőszegen (Vas megye)

Gyönyörű fekvésű. Egész éven át nyitva. Állandó orvosi felügyelet; igen jutányos ár; kitűnő ellátás. Legszébb gyógyeredmények. Prospektus ingyen és bérmentve.

A miniszteri határozattal hatóságilag engedélyezett.

„ÉRTESÍTŐ” iroda

Budapesten VI. Szondi-u. 28

Eszközül és közbenjár mindennemű katonai, illetőségi, honosítási, házassági, közigazgatási és kölesön ügyekben. — Értésítéssel díjtalanul szolgál, levélbeli megkeresésekhez válaszbélyeg melléklendő.

Tej-termékeket

teavajat, turót, vásárol nagy összeköttetésekkel bíró zsiradék-áru ügynökség.

Szíves ajánlatokat kér

A. Schanail, Wien, XVII.

Hauptstrasse 67.

16.

E l t ű n t. (Büntügyi regény).

Most belépett a rendőrkapitány, halkan, alig hallhatóan lépett hozzá. Maroki csak akkor vette észre, a mikor már előtte állt. A nélkül, hogy meglepődött volna, abbahagyta az írást.

„Ön Maroki Henrik könyvelő?” kérdezé Menyhért.

„Az vagyok,” volt a nyugodt válasza.

„Akkor felkérem, hogy kövessen.”

„Hova?” kérdezé Maroki.

„Erre a kérdésre majd megkapja a választ — kövessen.”

„El vagyok foglalva,” mondá most meglepetéssel Maroki, „azonkívül nem fogom előbb követni, míg felszólításának czélját nem ösmerem.”

„Tudja, hogy rendőrkapitány vagyok,” jegyzé meg Menyhért. „Azt is fogja tudni, hogy felszólításomnak ellenvetés nélkül meg kell felelni. Meg akarom azonban rövidíteni az eljárást és kijelentem, hogy letartóztatom.”

Maroki egy lépéssel hátrált. A vér fejébe tódult, szemét mereven a rendőrtisztviselőre szegezte, a kinek tekintete élesen megfigyelve a fiatal ember arczára volt irányítva.

„Engem letartóztatni! Miért? kiáltott fel, csak erőltetve ejtve ki a szavakat.

„Nincs itt helye a magyarázatoknak,” válaszolt Menyhért. „Kövessen!”

Nem mozdulok innen míg letartóztatásom okát nem ösmerem.

„Ah, ellenszegülni méltóztatik,” jegyzé meg gúnyosan a rendőrtisztviselő. „Fogják meg ezt a jó urat és vezessék elő,” tette hozzá embereihez fordulva, kik az üzleti ajtó küszöbén álltak. Nyomban követem magukat. Ha ez az ember ellenszegülne, ugy ösmerik kötelességüket. Felelnek a pontos eljárásokról!

Megfordult, hogy elhagyja a helyiséget.

E perczben a két rendőr Maroki elé lépett. Ez mozdulatlanul állt, az ijedség megfosztotta lélekjelenetétől.

„Először a főnökömmel kívánok beszélni,” mondá azután izgatottan, „megfogom neki mondani, hogy panaszt emeljen ez eljárás ellen — magam is protestálni fogok — ez hallatlan — le akarnak tartóztatni, a nélkül, hogy megmondanák az okát!”

A rendőrök megfogták a karjainál és elvezették, nem törődve azzal, mit beszél. A ház előtt már kocsis várakozott, betuszkolták és egy percczel később már a rendőrségi épület felé hajtottak.

A bankár üzlethelyiségében a legnagyobb zenebonát okozta ez a letartóztatás. Valamennyi hivatalnok és segéd egy csoportba verődött, hogy megbeszéljék az előttük érthetetlen eseményt. Senkisémm magyarázhatta meg. Gyanították ugyan, hogy a letartóztatás Vizzay báró eltűnésével áll

összeköttetésben, ám mi köze lehetett Marokinak Vizzay báróhoz? Erre nézve nem adhatott felvilágosítást egyik se.

Kevés vártatva belépett a bankár. Arca halvány volt és izgatottságot árult el. Valamennyi szem feléje fordult, mert mindenki tőle várt felvilágosítást. De ő elhaladt alkalmazottai előtt, mintha nem is venné észre őket. A legöregebb hivatalnokok egyike hozzá fordult, s közölte vele, hogy Marokit épp most letartóztatták.

„Tudom,” mondá Asztalagi, s a nélkül, hogy még egy szóval megtoldotta volna válaszáat, belépett külön irodájába.

4-ik fejezet.

A rendőrségi épület egyik szűk helyiségében egyszerű faházban ült Maroki. A keskeny ablakon át csak halvány világosság szűrődött be, mely alig volt elegendő, hogy a csupasz, szürke falakat lehessen látni. Már meglehetősen soká ült így mozdulatlanul a helyén. Hirtelen felállt, tekintete körüljárt a szűk cellában és önkéntelenül megrázkódott.

Nem volt-e csak álom, hogy e helyen tartózkodik, letartóztatva, mint vizsgálati fogoly? Gyorsan az ajtó felé lépett, hogy felrántsza, de az erős lakat nem engedte keze nyomásának. Rázta, de hiába. Nagyobb erők is már elégteleneknek bizonyulhattak erre.

FARKAS GYULA
vegytisztító.

KOMÁROM. — TATA.

Főüzlet: Nádor-utca 163.

Műhely: Br. Eötvös-u. 495.

Fióküzlet: TATA, Fürdő-u.

Elvállal minden e szakba vágó tisztítást és festést.

Gőzerőre berendezett

vegytisztító és mosoda.

Vidékről hozzám küldött

5 klg. csomagot bérmentve küldök vissza

